

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11C/108/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115205095
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115205095.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci navrhovateľa Friendly Finance Slovakia s.r.o., IČO 47 243 368, Hlavná 104, Košice, právne zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7 proti odporcovi V. H., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi SR, bytom L. XXX, G. nad Y. o zaplatenie 196,66 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 150,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 150,-Eur od 17.03.2014 do zaplatenia, náhradu súdneho poplatku 3,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia 16,95 Eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II.Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 196,66Eur spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 196,66 Eur od 17.03.2014 do zaplatenia (po právoplatnom zastavení konania v časti o zaplatenie 55,- Eur uznesením tunajšieho súdu č.k. 11C/108/2015-18 zo dňa 24.04.2015 na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom v tejto časti). V návrhu uviedol, že ako veriteľ uzatvoril s odporcom ako spotrebiteľom dňa 13.02.2014 rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru, a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb /ďalej len "rámcová zmluva"/ a zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru /ďalej len "zmluva"/ a to tým, že odporca prijal návrh rámcovej zmluvy a zmluvy, na základe ktorých navrhovateľ poskytol odporcovi krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 150,- Eur. Predpokladom uzavretia rámcovej zmluvy a zmluvy bola registrácia odporcu ako spotrebiteľa na adrese internetového sídla navrhovateľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľ s vytvoreným užívateľským účtom. K uzatvoreniu zmluvy došlo tak, že veriteľ zaslal spotrebiteľovi návrh zmluvy formou elektronickej pošty a spotrebiteľ vyjadril svoj súhlas kliknutím na odkaz, ktorý mu bol zaslaný veriteľom elektronickej pošty. Odporca sa zaviazal vrátiť navrhovateľovi do 16.03.2014 celkovú sumu 196,66 Eur, ktorú tvorí súčet poskytnutého úveru a celkových nákladov za poskytnutie úveru vyjadrených pevnou sumou 46,66 Eur. Úrok z omeškania navrhovateľ uplatnil v zmysle § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Keďže odporca neuhradil dlh dobrovoľne, obrátil sa navrhovateľ na súd. Navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy postupoval v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., zákonom č. 266/205 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, Občianskym zákonníkom.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 v spojení s § 372u a § 200ea ods. 1 O.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v zákonnej lehote oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu. Poučenia, vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 O.s.p. boli účastníkom doručené poštou. Súd sa oboznámil s návrhom, výpisom z obchodného registra ohľadom navrhovateľa, , rámcovou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru iného úveru, a pôžičky zo dňa 13.02.2014, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 13.02.2014, výpisom z účtu navrhovateľa, upomienkami navrhovateľa zo dňa 23.03.2014, 30.03.2014, 06.04.2014.

Podľa výpisu z obchodného registra je predmetom činnosti navrhovateľa poskytovanie spotrebiteľských úverov, poskytovanie iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov.

Účastníci uzavreli dňa 13.02.2014 prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorých poskytol navrhovateľ ako veriteľ odporcovi ako spotrebiteľovi krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 150,- Eur, čo je zrejme z výpisu z účtu navrhovateľa. Odporca sa zaviazal vrátiť navrhovateľovi celkovú sumu 196,66 Eur, ktorú tvorí súčet poskytnutého úveru 150,- Eur a celkových nákladov za poskytnutie úveru vyjadrených pevnou sumou 46,66 Eur, ktoré sú poplatkom za poskytnutie úveru. Podľa zmluvy bol úver splatný dňa 16.03.2014. V zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 2326,1%.

Odporca dlžnú sumu v lehote splatnosti neuhradil a navrhovateľ listami zo dňa 23.03.2014, 30.03.2014, 06.04.2014 vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy titulom predmetnej pohľadávky.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení /ďalej len "Zákon o spotrebiteľských úveroch"/ spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len "zákon č. 266/2005 Z. z."/ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie,

Podľa § 2 písm. e) zákona č. 266/2005 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako

aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 5 tohto ustanovenia neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže navrhovateľ na základe zmluvy uzavretej prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. vyplatil bezhotovostne odporcovi úver vo výške 200,- Eur v rámci jeho podnikateľskej činnosti. Odporca neuzatváral zmluvu v rámci predmetu jej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ale v pozícii spotrebiteľa, čo vyplýva aj z jej označenia v zmluve. Úver sa odporca zaviazal vrátiť navrhovateľovi spolu s odplatom 45,56 Eur do 17.01.2014. Zmluva je nesprávne označená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na dobu splatnosti úveru nepresahujúcu 3 mesiace podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemôže ísť o spotrebiteľský úver, ale o zmluvný vzťah, na ktorý dopadajú niektoré ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch odcitované v ustanovení § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Podľa názoru súdu sa v danom prípade nejedná ani o zmluvu o úvere, pretože v zmluve je výslovne uvedené, že navrhovateľ sa zaväzuje poskytnúť odporcovi sumu 160,- Eur bezúročne, pričom povinnosť dlžníka zaplatiť úroky je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Bezúročná zmluva o úvere je pojmovo vylúčená. Nakoľko navrhovateľ prenechal odporcovi peňažné prostriedky, ktoré sa odporca zaviazal po uplynutí dohodnutej doby vrátiť a úroky dohodnuté neboli, súd vyhodnotil záväzkový vzťah účastníkov ako vzťah zo zmluvy o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pôžička môže byť dojednaná aj ako bezúročná. V konaní bolo preukázané, že odporca navrhovateľovi pôžičku riadne a včas nevrátil. Keďže svoju zmluvnú povinnosť vrátiť navrhovateľovi sumu 150,- Eur doteraz nesplnil, súd ho k tejto povinnosti zaviazal svojim rozhodnutím.

Odporca je v omeškaní s plnením nesplateného peňažného dlhu 150,- Eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí dojednanej splatnosti úveru, t.j. od 17.03.2014. Súd podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania v rozsahu 5,25 % ročne z priznanej sumy 150,- Eur od 17.03.2014 do zaplataenia, pretože základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania bola 0,25%, a po pripočítaní 5 percentuálnych bodov patrí úrok z omeškania v sadzbe 5,25% ročne. V prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania (zostatok nepriznanej istiny) súd považoval návrh za nedôvodný.

Súd vyhodnotil návrh navrhovateľa ako nedôvodný v časti, v ktorej sa proti odporcovi domáhal zaplataenia sumy 46,66 Eur ako poplatku za poskytnutie úveru. Súd zohľadnil istinu pôžičky 150,- eur. Uvedený poplatok predstavuje 31,11 % z poskytnutej pôžičky. Peňažné prostriedky boli odporcovi poskytnuté iba na obdobie 33 dní. Z uvedeného vyplýva, že dohodnutý poplatok je v porovnaní s výškou pôžičky a lehotou splatnosti zjavne neprimeraný. Zavádza značnú nevyváženosť do zmluvného vzťahu, porušuje pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Zmluvné ustanovenie o poplatku za poskytnutie úveru je podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatné. Keďže poplatok za poskytnutie úveru možno dohodnúť iba pri úveroch a vzhľadom na obsah zmluvy nie je predmetná zmluva zmluvou o úvere, nejde ani o spotrebiteľský úver, je dojednanie poplatku v predmetnej zmluve

v rozpore so zákonom. Zmluva o pôžičke je odplatnou zmluvou len za predpokladu, že sa tak strany dohodli. Odplata pri peňažnej pôžičke môže spočívať v dohode o úrokoch a nie v dohode o poplatku.

S poukazom na uvedené dôvody súd podľa citovaných ustanovení právnych predpisov vyhovel návrhu v rozsahu ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku a výrokom II. návrh zamietol v nedôvodne uplatnenej časti.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p. v spojení s § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. Navrhovateľ sa domáhal zaplata sumy 169,66 Eur a 55,- Eur(v ktorej časti bolo konanie na právoplatne zastavené uznesením tunajšieho súdu č.k. 11C/108/2015-18 zo dňa 24.04.2015 základe späťvzatia návrhu navrhovateľom) a súd jeho návrhu vyhovel v časti o zaplata 150,- Eur. Úspech navrhovateľa potom predstavuje 59,60 % a jeho neúspech 38,40% (keďže časť v ktorej bolo konanie zastavené na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom, ktorý je tak povinný zaplatať trovy tejto časti konania, súd posúdil ako neúspech navrhovateľa). Navrhovateľ má preto proti odporcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 21,20 % /59,60 - 38,40/ z celkových trov konania. Trovy konania navrhovateľa predstavuje súdny poplatok za návrh 16,50 Eur, z ktorého 21,20 % predstavuje 3,50 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 79,95 Eur, z ktorých 21,20% predstavuje 16,95 Eur. Právny zástupca navrhovateľa vykonal tri úkony právnej služby - prevzatie veci a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd a čiastočné späťvzatie návrhu za ktoré podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služby patrí základná sadzba tarifnej odmeny(v súlade s vyčíslením právnym zástupcom v podaní doručenom súdu dňa 13.04.2015) po 18,26 Eur x 3 úkony, režijný paušál 8,39 Eur x 3 úkony. Súd teda zaviazal odporcu, aby navrhovateľovi zaplatil náhradu súdneho poplatku 3,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia 16,95 Eur.

Lehotu na splnenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím určil súd podľa § 160 ods.1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ si povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže sa oprávnený domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.